

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2005 r. przez Sandrine Corvoisier i in. przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-126/05)

(2005/C 132/56)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 9 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Sandrine Corvoisier, zamieszkałej we Frankfurcie nad Menem, Roberty Friz, zamieszkałej we Frankfurcie nad Menem, Hundjy Preud'homme, zamieszkałej we Frankfurcie oraz Elviry Rosati, zamieszkałej we Frankfurcie nad Menem, reprezentowanych przez adwokatów Georges'a Vandersandena oraz Laure Levi przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o wakującym stanowisku ECB/156/04 zmierzającego do obsadzenia sześciu stanowisk „Records Managements Specialists”,
- jeżeli zajdzie taka potrzeba, uchylene decyzji oddalających „administrative reviews” oraz „grievance procedures” wniesione przez skarżące, które to decyzje zostały odpowiednio wydane dnia 1 października 2004 r. oraz 21 grudnia 2004 r. i doręczone pomiędzy dniem 27 grudnia 2004 r. i 13 stycznia 2005 r.,
- uchylene wszystkich decyzji podjętych w wykonaniu ogłoszenia o wakującym stanowisku, a w szczególności decyzji o zatrudnieniu,
- nakazanie pozwanej przedłożenia akt administracyjnych,
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkodę materialną wycenioną tymczasowo ex aequo et bono na 40 000 EUR oraz zadośćuczynienia za krzywdę wycenioną ex aequo et bono na 4 EUR,
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżące pracują w EBC na stanowiskach „Research Analysts” (analityków naukowych) sklasyfikowanych w grupie zaszerogowania E/F. Jednym z warunków wymaganych do podjęcia pracy na tych stanowiskach było posiadanie tytułu uniwersyteckiego.

W dniu 13 lipca 2004 r. pozwana opublikowała ogłoszenie o wakującym stanowisku zmierzające do zatrudnienia sześciu „Records Management Specialists” (specjalistów ds. elektronicz-

nego zarządzania dokumentami) do pomocy i skompletowania jednostki archiwum Banku. Stanowiska te sklasyfikowane są w tej samej grupie zaszerogowania co stanowisko skarżących tj. w grupie E/F. Ogłoszenie o wakującym stanowisku wymaga od kandydatów ukończenia szkoły średniej.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą naruszenie art. 20.2 wewnętrznego regulaminu EBC, wytycznych EBC w sprawie „development track”, okólnika administracyjnego dotyczącego zatrudniania, a także zasady „patere legem ipse quam fecisti”. Odwołując się do faktu, iż przy ich zatrudnieniu niezbędne było posiadanie tytułu uniwersyteckiego, a kwestionowane ogłoszenie przewidywało jedynie ukończenie szkoły średniej, podnoszą one także naruszenie zasady niedyskryminacji. Ponadto wskazują one na naruszenie art. 45 i 46 warunków zatrudnienia, podnosząc, że komitet pracowniczy nie był wcześniej konsultowany. W końcu skarżące podnoszą zarzut popełnienia oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2005 r. przez Dominique'a Albert-Bousqueta i 142 innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-130/05)

(2005/C 132/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Dominique'a Albert-Bousqueta, zamieszkałego w Brukseli oraz 142 innych urzędników, reprezentowanych przez adwokatów: Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylene decyzji o powołaniu skarżących na urzędników Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustalają ich grupy zaszerogowania na podstawie art. 12 załącznika XIII regulaminu pracowniczego,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie, wszyscy zatrudnieni po 1 maja 2004 r. jako laureaci konkursów, o których ogłoszenia zostały opublikowane przed tą datą, sprzeciwiają się rzekomej dyskryminacji wynikającej z faktu, że warunki ich klasyfikacji, zgodnie z art. 12 załącznika XIII rozporządzenia (WE, Euratom) nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników, są ich zdaniem inne niż warunki klasyfikacji laureatów tych samych konkursów zatrudnionych przed zmianą regulaminu.

Na poparcie swoich roszczeń, skarżący podnoszą:

- naruszenie zasady równego traktowania,
- naruszenie art. 31 ust.1 i art. 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego,
- naruszenie art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego,
- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań.

Skarżący podnoszą w tym względzie, że z orzecznictwa wspólnotowego wynika, że laureaci tego samego konkursu znajdują się w porównywalnej sytuacji i stąd, powinni być traktowani w taki sam sposób. Ponadto, zgłosili oni swe kandydatury w celu zatrudnienia na wolnych stanowiskach wspomnianych w odpowiednich ogłoszeniach o konkursach, na które zostali przyjęci. Mogli więc mieć słuszne oczekiwania co do zatrudnienia na stanowiskach i w grupach zaszerzegowania ustalonych w ogłoszeniach o konkursach, na które zostali przyjęci.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2005 r. przez Carlosa Andrésa i innych przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-131/05)

(2005/C 132/58)

(język postępowania: francuski)

W dniu 21 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Carlosa Andrésa, zamieszkałego we Frankfurcie nad Menem i 8 innych (skarżących), reprezentowanych przez adwokatów Georges'a Vandersandena oraz Laurę Levi przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności odcinków wypłaty wynagrodzenia dla skarżących z lipca 2004 r.
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za wyrządzoną skarżącym szkodę, w tym zasądzenie na rzecz każdego ze skarżących 5 000 EUR z tytułu utraty — począwszy od dnia 1 lipca 2001 r. — siły nabywczej, zaległych wynagrodzeń w wysokości podwyżki wynagrodzenia skarżących o 1,86 % w okresie od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 30 czerwca 2002 r., o 0,92 % w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do dnia 30 czerwca 2003 r. oraz o 2,09 % w okresie od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. oraz zasądzenie odsetek od kwoty zaległego wynagrodzenia za okres od odpowiedniego dnia jego wymagalności do dnia jego rzeczywistej wypłaty. Ta stopa odsetek powinna zostać obliczona na podstawie stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, stosowanej w okresie właściwym dla wydarzeń będących podstawą sporu, powiększonej o dwa punkty.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Przedmiotem niniejszej sprawy jest udokumentowana odcinkami wypłaty dla skarżących z lipca 2004 r. podwyżka wynagrodzenia, która zdaniem skarżących została przyznana z pominięciem obowiązku konsultacji z zatrudnionymi w Europejskim Banku Centralnym (EBC) metod obliczania dotyczących ogólnego dostosowywania wynagrodzeń, który to obowiązek został określony w porozumieniu zawartym pomiędzy partnerami społecznymi („memorandum of understanding”). Skarżący podważają to, że sporna podwyżka, przyznana w następstwie wydania przez Sąd wyroku z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie T-63/02 Cerafogli i Poloni przeciwko EBC (RecFP, str. IA-291 oraz II-1405) nie wywierała skutków wstecznych dla lat 2001, 2002 oraz 2003.

Na poparcie swoich żądań przytaczają następujące zarzuty:

- naruszenie tak art. 45 i 46 warunków zatrudnienia jak i „memorandum of understanding”, a także zasady dobrej administracji,
- naruszenie obowiązku uzasadnienia, a także stwierdzenia w niniejszym przypadku oczywistego błędu w ocenie. W opinii skarżących nie ulega w tym względzie wątpliwości, że przy sporządzaniu tabel uzasadniających propozycję procentowej wysokości spornej podwyżki Bank zastosował niewłaściwą metodę obliczeniową,
- naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.